

[Freddy Madsen.]

fangen og overholder de frister, som er sat her i tinget. Der hviler et centnertungt ansvar på alle, som fortsat vil jaskе disse ting igennem her i folketinget. Der hviler fremfor alt et centnertungt ansvar på de medlemmer, som fortrinsvis sidder på arbejderstemmer her, og som i denne situation nægter sig selv den mulighed at få en forsvarlig behandling.

Brusvang (CD):

På centrum-demokraternes vegne tager jeg specielt ordet, fordi vi er et parti, som på grund af vor størrelse ikke har været repræsenteret i det, man kalder for ressortudvalgene, de fagudvalg, der skulle behandle de enkelte dele af lovkomplekset. Uanset at vi ikke har været medlem dér, men alene i det politisk-økonomiske udvalg, så har der fra andre partier været vist en sådan vilje til samarbejde, at vi føler, vi har fuld adgang til alle oplysninger, og vi har fuld indsigt med det, der er foregået. Vi mener altså ikke, på trods af at sagen har været presset igennem, at den er presset igennem på ufor-svarlig vis.

Det betyder ikke, at vi finder, arbejdet har været fuldt korrekt og fuldt hensigtsmæssigt tilrettelagt. Det er ikke nogen bebrejdelse imod den enkelte udvalgsformand, det er specielt ikke nogen bebrejdelse imod hr. Risgaard Knudsen, som er formand for politisk-økonomisk udvalg, men det er desværre, som om der i folketinget og partierne imellem har været en ængstelse over for hinanden, som har været årsag til, at man ikke har turdet slippe den mulighed, der lå i at få sat et endeligt punktum ved at køre politisk-økonomisk udvalg igennem med udsættelse efter udsættelse, på trods af at der i realiteten ikke i dette udvalg var mulighed for på disse tidspunkter at få en egentlig, saglig debat. Denne kunne først finde sted på et tidspunkt, hvor vi var temmelig trætte allesammen. Men det er spørgsmålet om arbejdets tilrettelæggelse, jeg kritiserer her. Jeg påstår ikke, at vi ikke har haft adgang til alle de oplysninger, vi har haft behov for. Konklusionen for mit parti er derfor denne: vi har lige fra starten sagt, at dette er en sag, der haster. Dette er en sag, hvor vi er indforstået med regeringens

ønske om, at denne sag afsluttes i dag. Det er som at være hos tandlægen; når det først er konstateret, at tanden ikke kan reddes, så skal den trækkes ud.

Sigsgaard (VS):

I VS må vi skønne, at forslagene her har fået en næsten uforsvarlig behandling i udvalgene. Der har ikke været tid til at gå tilstrækkeligt i dybden med dem, og dertil kommer, at mennesker uden for folketinget, organisationer osv., der jo vil blive berørt af forslagene, i al hast og næsten i nattens mulm og mørke har måttet rette henvendelse til folketingsudvalget.

Må jeg minde om, når vi nu møder sammenligninger med tandlæger og tilsvarende, at det mig bekendt ikke er tilfældigt, at forretningsordenen fastsætter bestemte frister for forslagernes behandling i tinget; det er ikke det rene pjat, sådan som man kunne tro, så ofte som man her fraviger disse frister. Fristerne er tænkt som en garanti for, at forslagene kan nå at blive diskuteret hos de mennesker, der vil blive berørt af dem, at de kan nå at blive belyst, at der er rimelig tid for folk til at rette henvendelse til folketinget.

Der kan naturligvis være sager, der nødvendiggør en meget hastig indgriben, men i denne sag er der absolut ingen grund til en hurtig behandling. Det demonstrerede jo i og for sig statsministeren ganske klart gennem udtalelser til pressen i morges, hvor han sagde, at grunden til den hastige behandling var, at folketinget nu skulle vise, at det var i stand til at handle hurtigt. Jeg synes, det er betænkeligt, hvis hensynet til at spille med musklerne, hvis sådanne taktiske hensyn vejer tungere end hensynet til forslagernes grundige belysning. Jeg tror, jeg tør sige, at ikke et eneste af folketingets medlemmer kender disse forslag bare nogenlunde til bunds, og at der er masser af smut-huller i dem. Det skal jeg senere — og sikkert også andre — vende tilbage til. Vi må afgjort gå imod, at man forcerer denne behandling, som det er foreslået. Der er ingen grund til det.

Afvigelsen fra den i forretningsordenen fastsatte frist vedtoges med 136 stemmer mod 35.